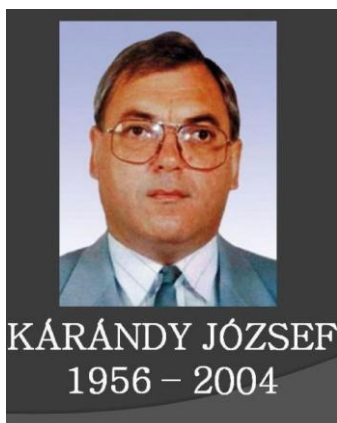

20 éve hunyt el Kárándy József, egyesületünk egykori titkára

2004. január 15-én életének 48. évében elhunyt Kárándy József, egyesületünk alapító tagja, titkára. Közel négy évig viaskodott az alattomos betegséggel, de sajnos ebből a „párharcból” nem az EMBER került ki győztesen. A sport iránt mérhetetlenül rajongó barátunknak nem adatott meg, hogy életcéljait maradéktalanul megvalósítsa, hogy végigjárja a neki szánt utat. Közel egy évtizedes sportkapcsolatunk, barátságunk ért véget ilyen fájdalmas módon. Emlékét tisztelettel őrizzük, a róla elnevezett sportkönyvtárunkat éppen ezen a szomorú évfordulón sikerült újra az olvasók számára elérhetővé tenni, köszönhetően a Berzsényi Dániel Könyvtárnak.

Kárándy József Zala megyében gyerekeskedett, ahol hamar megfertőzte a sport szeretete. Indult a megyei sakk csapatbajnokságban, olyan példaképe volt, mint a szintén zalai Portisch Lajos sakk nagymester, a Nemzet Sportolója. Az élet Szombathelyre sodorta, ahol előbb levelezőn közgazdász diplomát szerzett, majd megalakulása óta az APEH Vas Megyei Igazgatóságán, mint osztályvezető dolgozott. Hosszú évekig lelkes amatőrként tekézt.

1985 óta rendszeresen szerepelt szellemi sportvetélkedőkön. Egy ilyen versenyen találkoztunk vele először, az Irány Atlanta! c. olimpiatörténeti vetélkedő megyei döntőjén. A vetélkedőn később győztes vasi csapat tartalék játékosa volt, de önzetlen módon, igazi csapatemberként segítette társait. Hihetetlenül precíz adatbázisa és statisztikai voltak az olimpiai játékok történetéből

A vetélkedőn még rivális versenyzők időközben igazi barátokká váltak és kiegészülve több vasi olimpikkal és sportbaráttal – Horváth Vilmos ötlete nyomán – megalapították a Halmay Zoltán Olimpiai Hagyományőrző Egyesületet. Nem volt kérdés, hogy ki legyen a

frissen alakult civil szervezet „pénzügyminisztere”, azaz titkára. A következő években számtalan rendezvényt szerveztünk közösen, a ma már legendásnak mondható klubnapjainkon a Németh Pali bácsi által „kitalált” Kertvárosi Büfében máig emlékezetes beszélgetések zajlottak, melyekbe Jóska is aktívan bekapcsolódott.

Sajnos a felhőtlen évek nem tartottak túl hosszú ideig, 2000-ben,

a Sydney olimpia évében barátunknál súlyos betegséget diagnosztizáltak. Már a betegség tudatában megnyerte a megyei olimpiatörténeti vetélkedőt, a területi döntőre meg szinte kiszökött a kórházból. Sajnos vele nem sikerült a vasi csapatnak megnyernie az országos vetélkedőt, ezúttal a 3. helyen végzett egyesületünk kvartettje.

A következő négy év megpróbáltatásai közepette is lelkesen intézte pénzügyeinket, ha éppen nem volt kórházban ott volt rendezvényeinken is. Még a halálos ágyán is terveztük programjainkat és azok pénzügyi háttérét. Mindenben kitartó felesége végig ott állt mellette, ápolta, bízta. Bár Jóska mindvégig optimista volt, de ezt a csatát nem nyerhette meg. Ő volt ez első egyesületi tag, aki eltávozott közülünk.

Aki ismerte, az tudja, hogy egész egyénisége, „kárándys” megnyilvánulásai mennyire hiányoznak számunkra. Emlékét a már említett sportkönyvtár útján is őrizzük. Özvegye, Kárándyné Bódis Gyöngyi jelenleg is tagja olimpiai baráti körünknek. Becsülendő tett ez részéről, az ő személyén keresztül Jóska lélekben még mindig velünk van.

Gál László